

че отъ мене мъртъвъ. Що търсишь ты между живытъ? Тогазь ся завтече къмъ едно огледало, и видѣ че лицето му бѣше мъртво и оплашенъ падна възникъ.

VIII.

Въображаемото паданіе го направи да ся събуди. Като станъ сѣднълъ на леглото си той еще гледане ужасното съновидѣніе, когато чу малко едно истропваніе. Мышката тичаше около масѣтъ. Чудно нѣщо, казваше си, мышката иде всякога подирь обѣдъ и подирь вечеръ. Колко ли е сега часътъ? Да не бѣ да съмъ ся оспалъ?

Но тогазь ся науми за всичко; „Е! подписахъ наистинъ, но могъ пакъ да съдържъ подписаното.“ Съ тѣзи думы скача отъ леглото си и ся спусна къмъ масѣтъ. Увы! Записката ѣхъ нѣмаше вече тамо. А вмѣсто неѣхъ имаше една паница съ студенъ чорбъ. „Проклетъ да е! извика, тъмничкътъ дохождалъ вече, и като мя видѣлъ заспалъ, оставилъ паницѣтъ а зель подписанѣтъ запискѣ. Когато ѣхъ подписахъ, азъ бѣхъ полудѣлъ. Сгрѣшихъ дѣто съмъ ся оспалъ Ехъ, тѣй было писано,